

Pasakojimas apie Vilniaus įkūrimą

Vieną kartą didysis kunigaikštis Gediminas išvyko iš savo sostinės Kernavės medžioti už penkių mylių, už Neries, ir rado girioje gražų kalną, apsuptą ąžuolynų ir lygumų; jam didžiai patiko, jis apsigyveno tenai, kur buvo Senieji Trakai; ir iš Kernavės perkėlė savo sostinę į Trakus. Neilgai trukus, išvyko didysis kunigaikštis Gediminas medžioti už keturių mylių nuo Trakų; ir randa ties Vilnios upe gražų kalną, ant kurio užtinka didžiulį žvėrį, taurą, užmuša jį ant to kalno, kuris ir dabar tebevadinamas Taurakalniu. O kad buvo labai vėlu grįžti į Trakus, jis sustojo Šventaragio slėnyje, kur degindavo pirmuosius kunigaikščius, ir čia apsinakvojo. Tenai miegodamas, jis susapnavo, kad ant kalno, kuris buvo vadinamas Kreivuoju, o dabar Plikuoju, stovi didžiulis geležinis vilkas, o jame staugia tarytum šimtas vilkų. Pabudo iš miego ir tarė savo žyniui, vardu Lizdeikai, kuris buvo rastas erelio lizde, – tasai Lizdeika buvo Gedimino žynys ir vyriausias pagonių kunigas: „Susapnavau keistą sapną.“ Ir nupasakojo viską, kas jam sapne buvo pasirodę. Tasai žynys Lizdeika tarė: „Didysis kunigaikšti, geležinis vilkas reiškia: sostinė čia stovės, o staugimas jo viduje – tai jos garsas sklis po visą pasaulį.“ Ir didysis kunigaikštis Gediminas tuoj rytojaus dieną, nebeišvykdamas, pasiuntė žmonių ir įkūrė vieną pilį Šventaragyje – Žemąją, o antrąją – Kreivajame kalne, kuris dabar vadinamas plikuoju, ir toms pilims davė Vilniaus vardą. Ir, įkurdinęs miestą, perkėlė savo sostinę į Vilnių.

Gediminas (Gediminą)- Gediminu, Gediminus

Gražų- gražiu, gražius

Kalną- kalnu, kalnus

Žyniui (žynį)- žyniu, žynius

Erelio (erelį)- ereliu, erelius

Papildoma užduotis

Pabraukti gramatinius centrus ir nurodyti sakinių rūšį.

1. Frazė apie būsimos sostinės garso sklidimą „po visą pasaulį“ primena Pradžios knygos eilutes, kuriose pasakojama apie Babelio bokšto statybą. (sud. prijungiamasis)
2. Nurodyti dalykai neturėtų stebinti, nes metraštininkai buvo krikščionys. (sud. prijungiamasis)
3. Sumedžiojęs taurą, Gediminas nakvoja sakralinėje vietovėje – Šventaragio pievoje, laukdamas apreiškimo. (vientisinis)

4. Matyt, tik tokio rango žynys ir galėjo paaiškinti valdovo sapną, kuriam senovėje hierarchiškai buvo suteikiamas aukščiausias statusas. (sud. prijungiamasis)
5. Pranašingi sapnai, pranašavimai ir neįprasti dalykai nuolat sutinkami pasakojimuose apie sostinių ar valstybių ir imperijų įkūrimą bei suklestėjimą. (vientisinis)